

1.
Apríl!

Remy toužil pouze po jednom: stát se kuchařem. Neustále vymýšlel nové recepty, ale před svým otcem to držel v tajnosti. Kdyby to zjistil, určitě by se mu vysmál. Remy je přece krysa. Krysy se z principu živí zbytky z popelnic.

„Já si ale rád pochutnám,“ svěřil se jednou Remy svému bratru Emilkovi. „A nevidím na tom nic špatného.“

„Stejně jako já,“ souhlasil Emilek a nacpal si do pusy velký kus syra.

Emilek jedl hodně. Opravdu hodně. Prostě se cpal jako prokopnutý a sežral všechno, co se mu dostalo do tlapek. Remy u toho vždycky trpěl.

„Opravdu ti ten sýr chutná?“ divil se. „Je přece plesnivý!“

„Našel jsem ho na hromadě smetí,“ pochválil se Emilek. „Velká řamka!“

Remy ho popadl za tlapku a tiše ho odvedl do kuchyně staré paní. Tam se protáhl pod poklopem na sýry a vzal pěkný kousek syra. Byl to gruyère.

„Tumáš, Emilku. Ochutnej a řekni, co si o tom myslíš.“

Emilek sýr na jeden ráz zhltl a pronesl: „Normální gruyère. A co jako?“

Remy strnul a vytřeštil oči. Copak Emilek ten rozdíl v chuti necítil? Jestli ne, k čemu pak kuchaři na světě vlastně jsou? Zeptal se tedy: „To znamená, že ti chutnal stejně jako ten předtím?“

„Jo, úplně jako ten předtím.“

Remy chtěl mít jistotu. Jestli nedokáže přesvědčit ani Emilka, nikdy se velkým šéfkuchařem nestane. Vrátil se pod poklop se sýry a tentokrát přinesl trochu rokfóru. Emilek se do něj zakousl a řekl: „I tenhle chutná stejně.“

Znepokojený Remy zaběhl k nejbližší popelnici, našel v ní kousek zkaženého rokfóru a přinesl ho bráškově, který vmžiku zhltl půlku syra.

„Zase chutná stejně.“

Remy, celý tumpachový, se rozhodl obětovat. Aby si mohl udělat vlastní názor, snědl zbytek plesnivého rokfóru.

„Ble! Fuj! Mám pravdu, Emilku! Je to něco úplně jiného a ty jsi naprostý hlupák!“

„To určitě ne, Remy,“ řekl Emilek. „Apríl, Remy! Apríl! To jsem tě dostal, co? Donutil jsem tě, abys snědl něco z popelnice, a ještě jsem se přejedl skvělými sýry, které mi bez námahy spadly rovnou do tlamy!“

2.
Jak najít hvězdu?

Určitě jste už slyšeli o bratřech Rustym a Dustym, majitelích závodního týmu Nerezka. Zbohatli na masti určené k ošetření rezavých nárazníků a dalších zkorodovaných dílů. V soukromí jsou to veselí společníci, kteří strašně rádi vyprávějí skvělé vtipy. Tak třeba: „Znám jednoho výtečníka, který pořád překračuje povolenou rychlost, ale vždycky se z pokuty nějak vykroutí,“ začal Rusty.

„Zajímavé. A jak to dělá?“ zaujalo to Dustyho.

„Normálně. Prostě to umí dobře podmazat!“ vysvětlil mu pohotově Rusty a oba vybuchli smíchy.

Jednoho večera jim jeden z jejich závodníků, které sponzorovali, nečekaně oznámil, že z jejich stáje odchází. Rustymu to nijak nezkažilo dobrou náladu a otočil se k bratrovi: „Co myslíš? Jaká hodina právě nadešla?“

„Nevím. Proč?“

„Nadešla hodina, ve které musíme najít novou hvězdu pro naši stáji!“ odpověděl Rusty a oba se znovu rozesmáli.

Nábor byl zahájen. Kandidáti se snažili, co mohli, ale žádný z nich neprošel. Jednomu upadl nárazník už u registrace, druhý ztratil řeč a další byl alergický na firemní mast a celý se osypal nepěknou vyrážkou.

Na konci dne se Rusty podíval na bratra a řekl: „Žeton.“

„Co?“ uchechtl se Dusty.

„Žeton!“

„Jaký žeton?“

„Prostě se mi zdá, že to nemá smysl!“

Bratři zase vyprskli smíchy, až jim zapištělo ve výfucích.

Druhý den změnili taktiku a fanouškům Nerezky svou nabídku vymezili přesněji. Napísali: „Prosíme vás, abyste nám pomohli najít novou hvězdu!“

Kamion Mack si výzvu přečetl a zamyslel se. Převážel závodáky z místa na místo a měl tedy možnost sledovat různé regionální soutěže. Od určité doby si všiml schopného nováčka, Bleska McQueen, a vycítil, že má na závodění talent. Nabídka Nerezky mu byla přímo šitá na karoserii! Problém však byl v tom, že Blesk už svého sponzora měl. Mack, který Rustyho a Dustyho dobře znal, ale správně vytušil, že tým Nerezka mladému talentu prospěje mnohem víc. Jak ho však přesvědčit?

